

GDB használata

Fordítás

Terminálból a `gcc pe1da.c -o pe1da -Wall -m32 -g` utasítással.

A `-g` a debug ("hibakövetési") kapcsoló. Debug információk kerülnek a lefordított binárisba, így könnyebb lesz a debuggolás. A példák kedvéért a `-m32` kapcsolóval fordítsunk 32 bites kódot.

Használat

1. GDB elindítása és a cél program betöltése: `gdb ./pe1da`

Ha nem `-g` kapcsolóval volt a program fordítva, akkor a betöltéskor kiírt logok között azt látjuk, hogy `no debugging symbols found` (amitől a debuggolás még elindítható, csak kevésbé lesz informatívabb)

Elindítás **Text User Interface**-el együtt (TUI): `gdb ./pe1da -tui`

Kettéosztott terminál ablak segítségével **a forráskódot is látni fogjuk** futás közben!

```
test.c
29     }
30
31     void f1()
32     {
33         int i;
34         int *p=NULL;
35         print_dbg();
36         i=add(80,90);
37         for(i=0;i<100;i++)
38         {
39             if(i % 20 == 0)
40                 a1++;
41             f2();
42         }
43         *p=100;
44     }
45     int arr[1000];
46
47     void main()
48     {
49         arr[0]=1;
50         f1();
51         printf("hello %d\n",arr[0]);
52     }
53
54
55
56
57
native process 4615 In: main
(gdb) step
(gdb) █
```

2. A program gépi kódjának megnézése

- `disassemble`: az aktuális függvény gépi kódja. Kis nyíl jelöli éppen melyik utasításnál lévő breakpointban vagyunk.
- `disassemble function`: A kért függvény gépi kódjának megnézése
- `disas`: rövidített írásmód
- `disas /m funcname`: a C utasítások és a hozzájuk tartozó gépi utasítások együtt nézhetőek

3. Program összes függvényének listázása

`info functions [regex]`

Opcionálisan megadható egy reguláris kifejezés a találatok szűrésére

4. Breakpoint elhelyezése

- `break function`: breakpoint elhelyezése függvénynél
- `b function`: rövidített írásmód
- `b linenum`: adott sorhoz (`b filename:linenum` több fájl esetén)
- Adott sor-pozícióhoz képesti eltolással: `b +/-OFFSET`
- `b *addr`: ahol `addr` az utasításnak pl. a `disassemble` segítségével megtudott címe.

Pl. `break *0x000000000400722`

5. Breakpointok listázása

`info breakpoints`

6. Breakpoint ki/be kapcsolása illetve törlése

- `disable N`: adott sorszámú breakpoint kikapcsolása (`dis N`)
- `enable N`: adott sorszámú breakpoint visszakapcsolása (`en N`)
- `clear function`, `clear linenum`, `clear filename:linenum` breakpoint törléshez
- `delete`: az összes breakpoint letörlése

7. A betöltött célprogram elindítása

`run (r)`

Használható arra is, hogy az aktuális debug sessiont újraindítsuk.

8. Következő sor végrehajtása

- `step (s)`
- `next (n)`: a különbség, hogy nem lép bele függvényhívásokba
- `s N` vagy `n N`: egyszerre N darab sort lépünk
- `finish`: az aktuális függvényből való visszatérés helyére ugrik. Ha volt visszatérési érték, akkor kiírja.

9. Breakpoint utáni újraindítás

- `continue (c)`
- `c N`: ahol N megadja, hányszor ne álljon meg a gdb az aktuális breakpointnál

10. Backtrace

Breakpointnál vagy hiba (pl segmentation fault) esetén megnézhetjük hogyan jutott el a program az adott (hibás) sor lefutásához.

- `backtrace (bt)`: az aktuális stack frame-től kezdve visszafelé haladva kiírja az összes frame-et, ami a stack-en van. Ha túl sokáig tart CTRL+C-vel le lehet állítani a kiíratást.
- `bt n`: csak az utolsó n darab frame-t írja ki
- `bt -n`: csak az első n darab frame-t írja ki
- `bt full`: a frame-k lokális változóit is kiírja. Kombinálható az előző két utasítással.

11. Információk kiírása

- o `info registers`

```
Breakpoint 1, f2 () at test.c:11
11      printf("X");
(gdb) info registers
eax          0xb          11
ecx          0x0          0
edx          0x0          0
ebx          0x0          0
esp          0xffffcae0     0xffffcae0
ebp          0xffffcae8     0xffffcae8
esi          0xf7faa000     -134569984
edi          0xf7faa000     -134569984
eip          0x80484a1      0x80484a1 <f2+6>
eflags      0x282          [ SF IF ]
cs          0x23          35
ss          0x2b          43
ds          0x2b          43
es          0x2b          43
fs          0x0          0
gs          0x63          99
(gdb) disas f2
Dump of assembler code for function f2:
   0x0804849b <+0>:   push   %ebp
   0x0804849c <+1>:   mov    %esp,%ebp
   0x0804849e <+3>:   sub   $0x8,%esp
=>  0x080484a1 <+6>:   sub   $0xc,%esp
   0x080484a4 <+9>:   push  $0x58
   0x080484a6 <+11>:  call  0x8048380 <putchar@plt>
   0x080484ab <+16>:  add   $0x10,%esp
   0x080484ae <+19>:  nop
   0x080484af <+20>:  leave
   0x080484b0 <+21>:  ret
End of assembler dump.
```

Első oszlop: a regiszter neve, második oszlop: tartalom hexadecimális formában, harmadik oszlop: tartalom olvasható formában. Nézzük meg az EIP regiszter tartalmát.

- o `layout regs`
- o `info variables` : globális és statikus változók értékei
- o `info locals` : lokális változók értékei
- o `print symbol` : adott szimbólum értéke
 - röviden: `p symbol`
 - `p változonev`
 - `p fuggvény::változonev`
 - `p $eax`
- o `info address symbol` : adott szimbólum memóriacíme
- o `info frame` : az aktuális frame adatai (argumentumok, lokális változók, ebp, eip értékei)
- o `x 0x080485e9` : az x utasítással egy konkrét memóriacím tartalmát nézhetjük meg
 - `x/16 address` : 16 érték legyen megjelenítve az adresztől kezdve (növekvő memóriacímek irányába)
 - `x/-16 address` : ugyanez, csak a 16 érték csökkenő memóriacímek irányába megy (gdb 8-tól működik)
 - Kiíratási módosítók is lehetségesek
 - `x/16x address` : 16 hexadecimális érték kiíratása

- `x/16c address` : 16 karakter kiírása
- `x/s address` : C sztringként értelmezi az adott memóriaterületet
- `x/d address` : előjeles, decimális értéként való megjelenítés
- `x/i address` : utasításként próbálja értelmezni a memóriaterületet
- Verem tetjének megtekintése: `x/20x $esp`

12. Változáskövetés

- `watch symbol` : változó, regiszter, memóriacím (vagy komplexebb kifejezés) értékének a változása esetén álljon meg a program futása (mint egy breakpoint érték változása alapján). Többszálú program esetén minden szálon van változásfigyelés.
- `info watchpoints` : listázásuk

13. Feltételes breakpoint

```
break file.c:20 if i == 112
```

```
break file.c:17 if strcmp(input, "password") == 0
```

Vagyis használhatjuk a célnyelv utasításait, szimbólumait, hogy a breakpointokat feltételekhez kössük!

Meglévő breakpointhoz is tudunk az azonosító száma alapján utólag feltételt rakni (pl. `info breakpoints`-al kideríthető)

```
cond 8 *p == 78 : új feltétel a 8-as breakpointhoz
```

```
cond 8 : a 8-as breakpoint feltételének törlése
```

14. Függvényhívás

Lehetőségünk van kézzel meghívni a célprogram valamely függvényét (pl. ha direkt írtunk egyet debug céllal) Paramétereket is adhatunk meg neki.

```
call segedfgv()
```

15. .gdbinit használata

GDB konfigurációs fájl, mely a gdb indításakor automatikusan betöltődik. Segítségével lehet kicsit automatizálni a debuggolást. Helyei lehetnek:

- `/etc/gdbinit`: rendszerszintű beállítások
- `~/gdbinit`: user szintű beállítások
- `./gdbinit`: csak az adott munkakönyvtárból futó gdb-re vonatkozik. A lokális `gdgbinit` betöltése ki lehet kapcsolva, ekkor a megjelenő hibaüzenetek alapján lehet megoldást keresni (hozzáadni a biztonsági kivételt vagy teljesen kikapcsolni ezt az ellenőrzést)

Egy példafájl tartalma:

```
set breakpoint pending on # dialógus kiiktatása

file test          # megegyezik ezzel: "gdb ./test"
set args "input" # parancssori argumentumok átadása (ha kell)

break test_function # breakpoint beállítása

run              # futtatás
```

Ha elkészítettük ezt a fájlt már csak el kell indítani a gdb-t (és nem is kell most neki megadni kézzel a célprogramot).

A `gdbinit` fájlban saját segédfüggvényeket is létrehozhatunk. Például:

```
define prnt
  x/20x $eax
  bt 2
  echo "hello"
end

break test_function
commands # másképp: commands N, ahol N a breakpoint száma
prnt #a breakpoint elérésekor végrehajtandó utasítások felsorolása
end #utasítás-lista vége
run
```

Ha így adjuk meg a gdbinit fájlunkat a breakpoint elérésekor automatikusan lefut majd a prnt tartalma. De kézzel is meghívhatjuk.